

මහනුවර පැවැත්වූ සාර් ටු ලෙනින් (Tsar to Lenin)

සිනමා දැක්මට සහ සාකච්ඡාවට උදෙසාගිමත් සහභාගිත්වයක්

අපේ වාර්තාකරුවන් විසින්

2017 ජූනි 11

රුසියානු විප්ලවයේ ශත සංවත්සරය වෙනුවෙන්, පසුගිය මැයි 25 වන දා මහනුවර තැපැල් කාර්යාලයේ ශ්‍රවණාගාරයේදී සාර් ටු ලෙනින් (Tsar to Lenin) වාර්තා චිත්‍රපටය ප්‍රදර්ශනය කෙරුණි. සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය (සසප) සහ සමාජ සමානතාව සඳහා ජාත්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෝ (සසජාතශී) විසින් සංවිධානය කරන ලද මෙම චිත්‍රපට දැක්මට සහ ඉන් අනතුරුව ඒ පිලිබඳව පැවැත්වූ සාකච්ඡාවට විවිධ ප්‍රදේශවලින් පැමිණි කමිකරුවන්, සිසුන්, තරුණයන් සහ වෘත්තීයයන් ඇතුළු 80 ක් පමණ දෙනා ඉතා උදෙසාගයෙන් සහභාගි වූහ.

සාර් ටු ලෙනින් චිත්‍රපටයේ විඩියෝ පටය නිකුත් කරමින් ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ (ලෝසවෙඅ) සභාපති ඩේවිඩ් නෝර්ත් විසින් කරන ලද හැඳින්වීමේ සටහන මුද්‍රණය කර පිටපත් දහසක් පමණ බෙදා හරිමින්, චිත්‍රපට දැක්මට පෙර සතියේ, පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලය ඇතුළු මහනුවර විවිධ ප්‍රදේශ වල, සසප සහ සසජාතශී සාමාජිකයෝ උද්ඝෝෂනයේ යෙදුණාහ.

උද්ඝෝෂනය තුළ දී සිසුන් සහ තරුණයන් මෙන්ම කමිකරුවන් ද රුසියානු විප්ලවයේ අත්දැකීම් සාකච්ඡා කිරීමට උනන්දුවක් දැක්වීය. ඔවුන් විසින් මතුකල, රුසියානු විප්ලවය පරාජයට පත් කළේ කෙසේද?, වර්තමානයට එහි අත්දැකීම් අදාළ වන්නේ කවරාකාරයෙන්ද? වැනි ප්‍රශ්න සසප සහ සසජාතශී සාමාජිකයෝ පුළුල් ලෙස සාකච්ඡා කළහ.

විශේෂයෙන්ම වර්තමානයේදී ලෝක පරිමාණව මතුවී පවත්නා තෙවන ලෝක යුද්ධයක් පිලිබඳ තර්ජනය සහ රටක් රටක් පාසා ආන්ඩු විසින් කමිකරු පන්තිය ප්‍රමුඛ පීඩිත මහජනතාවගේ සමාජමය සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන්ට එල්ල කරමින් පවත්නා සමාජ ප්‍රතිවිප්ලවීය ප්‍රහාරය සාකච්ඡාවන් හි කේන්ද්‍රීය ප්‍රස්තුතයක් විය. රුසියානු විප්ලවය යනු 1914 හි ආරම්භ වූ පලමු ලෝක යුද්ධයට සහ සමාජ ප්‍රතිවිප්ලවයට එරෙහිව කමිකරු පන්තිය දුන් පිලිතුර බව උද්ඝෝෂකයන් පෙන්වා දුනි.

ඉන්දියාවේ මරාගි සුසුකි කමිහලේ කමිකරුවන් 13 දෙනෙකු බොරු චෝදනා මත ජීවිතාන්තය දක්වා සිරගත කිරීමට එරෙහිව ලෝසවෙඅ කේන්ද්‍ර කර ගනිමින් හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව ගෙන යන උද්ඝෝෂනය පිලිබඳව ද මෙම උද්ඝෝෂනයේ දී සාකච්ඡා කෙරුණු අතර, ඉන්දියානු කමිකරුවන් නිදහස් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින ඔන්ලයින් පෙත්සමට සිසුහු අත්සන් තැබූහ.

ජීවන කොන්දේසි සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් සම්බන්ධයෙන් ගත් කල ඉන්දියානු කමිකරුවන් මුහුණ දෙන තත්වය ශ්‍රී ලංකාවද ඇතුළු ලොවපුරා කමිකරුවන් මුහුණ දෙන තත්වය ම බැව් සාකච්ඡාවන්ට සහභාගි වූ බොහෝ සිසුන් ප්‍රකාශ කල අතර යුද්ධයට සහ සමාජ ප්‍රතිවිප්ලවයට එරෙහිව ලෝක සමාජවාදය මත පාදක වූ ජාත්‍යන්තර කමිකරු පන්ති ව්‍යාපාරයක දැවෙන අවශ්‍යතාව සසප සහ සසජාතශී සාමාජිකයෝ පෙන්වා දුන්හ.

චිත්‍රපට දැක්මට පැමිණ සිටි අය පිලිගනිමින් කටාකල සසප දේශපාලන කමිටු සාමාජික ආනන්ද දවුලගල, "රුසියානු විප්ලවයේ ශත සංවත්සරය මුල්කරගෙන හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව හා ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය විසින් දියත්කොට තිබෙන පුළුල් ජාත්‍යන්තර වැඩසටහනක කොටසක් ලෙස මෙම චිත්‍රපට දර්ශනය හා සාකච්ඡාව සංවිධානය කල" බව පැවසීය.

චිත්‍රපටයේ ඓතිහාසික වැදගත්කම පැහැදිලි කරමින් ඔහු මෙසේ ද පැවසීය:

"මෙම චිත්‍රපටය ප්‍රථම වරට එලිදැක්වුනේ 1937 දී, මෙය සිද්ධිත්

ප්‍රතිනිර්මාණය කොට නිපදවන ලද්දක් නොවෙයි. ආශ්චර්යය වන්නේ මෙහි එන සියලුම සිද්ධීන්, සැබැවින්ම සිදුවද්දී චිත්‍රපට ගතකර තිබීමයි.

ප්‍රථම දර්ශනයෙන් වසර අසූවකට පසුව පවා, එහි වැදගත් කම කවර අයුරකින් හෝ අඩුවෙලා නෑ. 1991 දී සෝවියට් සංගමය විසුරුවා හැරීමත් සමග මුදා හැරුණු ඓතිහාසික මුසාකරනයේ රුල්ලට එරෙහිව මෙම චිත්‍රපටය සෝවියට් සංගමය පිලිබඳව, විශේෂයෙන්ම ඔක්තෝබර් විප්ලවය පිලිබඳ ඓතිහාසික සත්‍යය බලගතු ලෙස රැගෙන එනවා. ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ සභාපති ඩේවිඩ් නෝර්ත් සහෝදරයා සටහන් කල පරිදි, ධනවාදයේ හෝලියු ආර්ථිකයේ නව කාලපරිච්ඡේදයක දී ලෝක ඉතිහාසයේ ශ්‍රේෂ්ටතම විප්ලවවාදී ව්‍යාපාරයට ආවේය සැපයූ සමාජවාදී පරමාදර්ශයන්ගේ ඓතිහාසික මොහොතකට සාර් ටු ලෙනින් සාක්ෂි දරනවා."

අනතුරුව, සසප දේශපාලන කමිටු සාමාජික පානි විජේසිරිවර්ධන විසින් චිත්‍රපටයේ නිශ්පාදන පසුබිම සහ චිත්‍රපටයට පසුබිම් වන රුසියානුවිප්ලවයේ සංකීර්ණ අවස්ථා පිලිබඳව පැහැදිලි කිරීමක් කරනලදී,

සාකච්ඡාව සහ ප්‍රශ්න වලට පිලිතුරු

රුසියානු විප්ලවයේ නාටකීය ගුනය හා කරුණා රසය මෙන්ම එහි මනෝභාවයන් හා මානුෂීයත්වය අත්‍යසාමාන්‍ය ලෙස කැටිකරගත් චිත්‍රපටය පැයකුත් මිනිත්තු කීපයක් ගලා යාමෙන් පසු ඇරැඹුණු සාකච්ඡාවේදී, "සෝවියට් සංගමය බිඳ වැටුනේ ඇයිද?" සහ "ශ්‍රී ලංකාව තුළ බොල්ශේවික් වර්ගයේ පක්ෂයක් බිහි නොවුනේ මන්ද?" ඇතුළු වැදගත් ප්‍රශ්න කීපයක් මතු කෙරුණි.

පලමු ප්‍රශ්නයට පිලිතුරුදීම අරඹමින් පානි විජේසිරිවර්ධන මෙසේ පැවසීය:

"සම්භාව්‍ය මාක්ස්වාදීන් සහ අප ව්‍යාපාරය දිගින් දිගටම පෙන්වා දී ඇති පරිදි, අධිරාජ්‍යවාදී යුද්ධය සහ සමාජ ප්‍රතිවිප්ලවය යනු ගෝලීය නිශ්පාදන ආර්ථිකය සහ ජාතික රාජ්‍ය පද්ධතිය අතරින්, නිශ්පාදනයේ සාමාජිකයකරනය සහ නිශ්පාදන මාධ්‍යයන්ගේ පුද්ගලික අයිතියන් අතර පවත්නා ඓතිහාසික පරස්පර විරෝධයට ලෝක ධනේශ්වරයේ ප්‍රතිවාරයයි. මෙම ඓතිහාසික පරස්පර විරෝධය විසඳිය හැක්කේ, ජාතික රාජ්‍ය පද්ධතිය, පුද්ගලික දේපොල අයිතිය සහ ලාභය සඳහා කෙරෙන ධනේශ්වර නිශ්පාදන ක්‍රමය ලෝක පරිමාණව අහෝසි කිරීමෙන් පමණයි. එනම්, මානව අවශ්‍යතාව මත පාදක වූ ලෝක සමාජවාදී නිශ්පාදන ආර්ථික ක්‍රමයක් ස්ථාපනය කිරීමෙන් පමණයි. මාක්ස් සහ එංගල්ස්ගේ සිට සියලු සම්භාව්‍ය මාක්ස්වාදීන් දැරූ අදහස එයයි. ඔක්තෝබර් විප්ලවය වනාහි, කමිකරු පන්තිය ලෝක සමාජවාදී නිශ්පාදන ආර්ථිකයක් සඳහා වන තම ගමන සඳහා තැබූ ප්‍රථම පියවර මිස හුදෙක් රුසියානු සමාජවාදයක් සඳහා තැබූ පියවරක් නොවේ."

පසුගාමී රටක් වූ රුසියාවේ සිදු වූ කමිකරු පන්ති විප්ලවය ආරක්ෂා වනුයේ සහ රඳා පවතිනුයේ ජාත්‍යන්තර කමිකරු පන්ති විප්ලවයන්ගේ ජයග්‍රහණය මත බැව් ලෙනින් සහ ට්‍රොට්ස්කි නැවත නැවතත් පෙන්වා දුන් බවත්, විශේෂයෙන්ම ජර්මානු විප්ලවයේ ජයග්‍රහණය එහි පැවැත්මට අති මූලික රුකුලක් වන බව ඔවුන් විශ්වාස කල බවත් විජේසිරිවර්ධන පෙන්වා දුනි. "කෙසේ නමුත් සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන්ගේ පාවාදීම මෙන්ම, පෝසත් ස්ටාලින් සහ එවකට තුන්වන ජාත්‍යන්තරයේ නායකයෙකු වූ සිටි කාලර්ථයේ 'මගපෙන්වීම්' වලින් අවමංගන කෙරුණු ලදරු ජර්මානු කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ද්‍රෝහී ක්‍රියාකලාපය හේතුවෙන් 1923 ජර්මානු විප්ලවයන් පරාජයට පත් වූහ. සිවිල් යුද්ධයකට සහ සුවසල් දර්ශනාවයකට මුහුණ දුන් ලදරු සමාජවාදී රාජ්‍යය හුදෙකලාව ගැඹුරු අර්බුදයකට මුහුණ දුන්නා."

සිවිල් යුද්ධය මධ්‍යයේ රතු හමුදාවේ සිටි පන් ලක්ෂයක් වන

කොමියුනිස්ට්වරුන්ගෙන් දෙලක්ෂයක් මියගිය බවත් ඔවුන් අතිශයින්ම පත්ත විඛේදන කම්කරුවන් වූ බවද විපේෂීවර්ධන පෙන්වා දුන්නේය. "1919 දී ලන් යුද ජයග්‍රහණයෙන් පසු කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට නව සාමාජිකයන් ලක්ෂ ගනනින් ගලා ආවා. මේ නවක සාමාජිකයන්ගේ දේශපාලන මට්ටම, අභිමි වූ අයගේ මට්ටමට වඩා බෙහෙවින් පහත්. ඒ සමගම පක්ෂයේ සමාජ සංයුතිය මූලික වෙනසකට බදුන් වූවා. පහල මධ්‍යම පන්තික කොටස් පක්ෂ සහ රාජ්‍ය කටයුතුවල වැදගත් තැන් අත්කර ගෙන තිබුණා."

ආර්ථික ව්‍යසනය ද ඉහළභාගය දුප්පත්කම නිසා ද පුද්ගලික සුරක්ෂිතභාවය පිලිබඳ අදහසක් රාජ්‍යයේ සහ පක්ෂයේ ආයතන තුළ වැඩි ගිය බවත් වැඩිපොලේ හෝජනාගාරයෙන් දිනකට නොමිලේ ආහාර වේලක් ලබා ගැනීමත් සුවිසල් වරප්‍රසාදයක් බවට පත් වූ බවත් විපේෂීවර්ධන පෙන්වා දුනි. "කුඩා නමුත් සුවිශේෂී සමාජ අවශ්‍යතා සමග නිලධාරීන් කුලයක් ගොඩ නැගෙමින් පැවතිණ. 1923 ජර්මානු විප්ලවයේ පරාජයත් සමග, 'ජාතික සමාජවාදී' ආර්ථිකයක වර්ධනයට තම ද්‍රව්‍යමය අනන්‍යතා ගැටගැසී ඇතිබව වඩවඩාත් අවබෝධකර ගනිමින් සිටි මෙම නිලධාරීන් කුලය, තම අවශ්‍යතා නියෝජනය කෙරෙන දේශපාලනික සහ ආර්ථික වැඩපිලිවෙල ලෙස 'තනිරවේ සමාජවාදය' සුග්‍රහණ කොට ඉදිරිපත් කලා. ස්ටැලින් සහ බුකාරින් ඉදිරිපත් කල මෙම න්‍යාය තමයි ස්ටැලින්වාදය ලෙස අප විසින් මූලිකව හදුන් වන්නේ. මෙය මාක්ස්වාදයට මූලමනින්ම හතරු න්‍යායක්."

නැගී එන නිලධාරීවාදයට එරෙහිව ලෙහිත් සහ ට්‍රොට්ස්කි ආරම්භයේ සිට සටන් කල බවත්, 1923 දී ට්‍රොට්ස්කි ගේ නායකත්වයෙන් බොල්ෂෙවික් පක්ෂය තුළ වාම-විපාර්ශ්වය පිහිටුවා ගැනුණේ මෙම නිලධාරීවාදයට එරෙහිව නිර්ධන පන්තික ජාත්‍යන්තරවාදය ආරක්ෂා කිරීමට බවත් විපේෂීවර්ධන පෙන්වා දුනි. 1927 දී ට්‍රොට්ස්කි පක්ෂයෙන් පලවා හැරීම සහ 1929 දී ඔහු රටින් පිටුවහල් කිරීමට අමතරව ඔහු අනුගමනය කල දහස් ගනනක් බොල්ෂෙවිකයන් ස්ටැලින්වාදී නිලධාරී තත්ත්වය විසින් ඝාතනය කල අයුරු විපේෂීවර්ධන විස්තර කලේය. "සෝවියට් සංගමය තුළ කම්කරු පන්තිය නැගී සිටි, නිලධාරී තත්ත්වය විසින් පැහැරගත් බලය, දේශපාලන විප්ලවයක් මගින් නැවත තම අතට ගතයුතු බව පෙන්වා දෙමින් ට්‍රොට්ස්කි නොකඩවා අරගලයේ යෙදුණා. ට්‍රොට්ස්කි විසින් යෝජනා කල දේශපාලන විප්ලවයට ජාත්‍යන්තර කම්කරු පන්තික විප්ලවයන් මගින් ලබාදෙන දැවැන්ත තල්ලුව පිලිබඳව උත්සුක වූ ස්ටැලින්, එක් එක් රටෙහි වූ තුන්වන ජාත්‍යන්තරයේ පක්ෂ ගොඩ ප්‍රගාඪ පරාජයන්ට යොමු කලා. 1926 බ්‍රිතාන්‍යයේ සිදුවූ පරාජයන්ට සෘජුවම වගකිව යුත්තේ ස්ටැලින්වාදී තත්ත්වයයි. ස්ටැලින්වාදය යටතේ මෙහෙයවුණු තුන්වන ජාත්‍යන්තරයේ අඛණ්ඩ පාවාදීම සහ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයන් හමුවේ ජාත්‍යන්තර සමාජවාදය මත පාදක වූ නව ජාත්‍යන්තරයක අවශ්‍යතාව පහදා දෙමින් 1938දී ට්‍රොට්ස්කි හතරවන ජාත්‍යන්තරය ආරම්භ කලා."

ඇවිලීමට ආසන්නව තිබූ ලෝක යුද්ධය වැලැක්වීම සඳහා හතරවන ජාත්‍යන්තරය විසින් ඉදිරිපත්කල, ජාත්‍යන්තර සමාජවාදය මත පාදක වූ ලෝක යුද-විරෝධී ව්‍යාපාරයක් තුළ කම්කරු පන්තිය බලමූල ගැන්වීමේ වැඩපිලිවෙලට මූලමනින්ම සතුරුව ක්‍රියා කල ස්ටැලින්වාදීන් සහ සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන් අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග සම්මුතියට ගිය ආකාරය විපේෂීවර්ධන පෙන්වා දුන්නේය: "මේ පාවාදීම් සහ ජ්‍යෙෂ්ඨකම්වල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස 1939 සැප්තැම්බරයේ දී දෙවන ලෝක යුද්ධය ඇවිලුණා. ඉන් මාස ගනනකට පසු, එනම් 1939 අගෝස්තු 21 වන දා, ස්ටැලින් තම ජ්‍යෙෂ්ඨතාවය ට්‍රොට්ස්කි මරා දමනු ලැබුවා. එවකට ට්‍රොට්ස්කි සිටියේ මෙක්සිකෝවේ. වසර හයක් පුරා ඇදී ගිය රුදුරු යුද්ධයෙන් මිලියන 60 ක මිනිස් ජීවිත බිලි ගත්තා. අවසානයේදී එක්සත් ජනපදය ප්‍රමුඛ වී අටවන ලද පශ්චාත් යුද කාලීන ලෝක ධනේශ්වර පර්සායේ අති මූලික කුලනක් වූයේ රුසියානු ස්ටැලින්වාදී තත්ත්වයයි."

1980 ගනන්වල ඇරැඹී, නිශ්පාදනයේ භූගෝලීකරණ ක්‍රියාවලියත් සමග සියලු ජාතිකවාදී ආර්ථික පිලිවෙත් අර්බුදයට ගිය බවත්, ඉන් වඩාත්ම දරුණු ප්‍රතිවිපාක වන්නේ "තනිරවේ සමාජවාදය" මත පදනම් වූ සෝවියට් සංගමය බවත් විපේෂීවර්ධන පෙන්වා දුනි. "සෝවියට් සංගමය බිඳ වැටුණේ මාක්ස්වාදයේ අසමර්ථභාවයක් නිසා නොව, ස්ටැලින්වාදී නිලධාරී තත්ත්වය ක්‍රියාත්මක කල ප්‍රති-මාක්ස්වාදී 'තනිරවේ සමාජවාදය' නිසා" යැයි සඳහන් කල මෙම කරුණු වඩාත් ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා ට්‍රොට්ස්කි ගේ "පාවාදුන්

විප්ලවය" සහ ඩේවිඩ් නෝර්න් ගේ "නොනිම් විසිවන සියවස" යන ග්‍රන්ථ හදාරන ලෙසත්, සසප සහ සසජානමි ට බැඳී විසිවන සියවසේ මනුෂ්‍ය වර්ගයාට නිම කල නොහැකි වූ කාර්යය, එනම් ලෝක සමාජවාදී විප්ලවය සාක්ෂාත් කිරීම සඳහා උරදෙන ලෙසත් විපේෂීවර්ධන ඉල්ලා සිටියේය. "ශ්‍රී ලංකාව තුළ බොල්ෂෙවික් වර්ගයේ පක්ෂයක් බිහි නොවූනේ මන්ද?" යන පැනයට පිලිතුරු දෙමින් විපේෂීවර්ධන මෙසේ පැවසීය: "සැබැවින්ම ශ්‍රී ලංකාවේ බොල්ෂෙවික් වර්ගයේ පක්ෂයක් පැවතිණ. හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ඉන්දියානු උපමහාද්වීප ශාඛාව ලෙස 1942 දී පිහිට වූ ඉන්දීය බොල්ෂෙවික් ලෙහිත්වාදී පක්ෂය (බිඑල්පීඅයි) එම පක්ෂයයි. ලංකා සම සමාජ පක්ෂයේ (ලසසප) සිටි, පිලිප් ගුනවර්ධන, එන්.එම්. පෙරේරා, කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා, ලෙස්ලි ගුනවර්ධන සහ ඩොරික් ද සුසා ඇතුලු ට්‍රොට්ස්කිවාදී කන්ඩායම, ඉන්දියානු ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් සමග එක්ව එම පක්ෂය ගොඩ නගනු ලැබුවා. ලෝක සමාජවාදී සමූහාන්ඩු සංගමයක කොටසක් ලෙස දකුණු ආසියානු සමාජවාදී සමූහාන්ඩු සංගමයක් ගොඩ නැගීම සඳහා එය ඉන්දියාවේ ද ශ්‍රී ලංකාවේද කම්කරුවන් අතර බොල්ෂෙවික් මූලධර්ම මත සටන් වැදුණා. සැබැවින්ම එය මහජන පක්ෂයක් බවට වර්ධනය වීමේ සෑම ලක්ෂණයක්ම පැවතිණ."

නමුදු, 1940 ගනන්වල අගභාගයේදී බිඑල්පීඅයි ජාත්‍යන්තරවාදයේ සිට ජාතිකවාදයට වඩවඩාත් පල්ලම් බහිමින් සිටි බවත්, එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස 1950 දී එය ජාතිකවාදී ලසසප ය තුළ දියකර හැරුණු බවත් විපේෂීවර්ධන පෙන්වා දුන්නේය. "1950 ගනන් වන විට හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ලංකා ශාඛාව ලෙස පැවතියේ ලසසප ය යි. හතරවන ජාත්‍යන්තරය තුළ 1950 ගනන්වල මුල් භාගයේ පැන නැගී සංශෝධනවාදී ප්‍රවණතාවක් වූ පැබ්ලෝවාදයට ලසසපය මූලමනින්ම යටත් වූණා. ස්ටැලින්වාදී නිලධාරී තත්ත්වයන් අධිරාජ්‍යවාදයේ ජ්‍යෙෂ්ඨයන් වෙතැයි ට්‍රොට්ස්කි කල ගුණාංගීකරණයන් සහ විශ්ලේශනයන් ප්‍රතික්ෂේප කල පැබ්ලෝවාදීන්, එම නිලධාරී තත්ත්වයන් අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහිව මානව ප්‍රගතිය නියෝජනය කරන්නේය යන සූත්‍රය තොරොම්බල් කලා. එම ප්‍රති-මාක්ස්වාදී න්‍යායට අනුගත වූ ලසසප ය, ලොවපුරා අනෙකුත් පැබ්ලෝවාදීන් අනුගමන් ශ්‍රී ලංකාවේ ස්ටැලින්වාදී කොමියුනිස්ට් පක්ෂය (කොප) සමග දේශපාලනිකව සන්ධාන ගත වූණා. අවසානයේදී ලසසප ය සහ කොප, ධනපති ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එක්ව මහජන පෙරමුණක්ම අටවා ගනිමින් කම්කරු පන්තියේ දේශපාලනික ස්වාධීනත්වය පාවාදුන්නා. ට්‍රොට්ස්කිවාදී යැයි කියාගත් සංවිධානයක් ධනපති පක්ෂයක් සමග සන්ධාන ගත වූ මෙම අවස්ථාව අප විසින් හදුන්වනු ලබන්නේ 'මහා පාවාදීම' ලෙසයි."

පැබ්ලෝවාදයට එරෙහිව, ට්‍රොට්ස්කිවාදී මූලධර්ම වෙනුවෙන් හතරවන ජාත්‍යන්තරය තුළ සටන් වැදී විප්ලවවාදීන් විසින් 1953 දී පිහිටුවාගත් හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව (හජාජාක) යනු මාක්ස්වාදයේ සහ බොල්ෂෙවික්වාදයේ අඛණ්ඩතාව නියෝජනය කරන එකම ලෝක කම්කරු පන්තික සංවිධානය බැව් විපේෂීවර්ධන පැවසීය: "සසප පුර්වගාමී විප්ලවවාදී කොමියුනිස්ට් සංගමය 1968 දී පිහිටුවන ලද්දේ හජාජාක හි ලංකා ශාඛාව ලෙසයි. එදා විකොස මෙන් අද බොල්ෂෙවික්වාදයේ අඛණ්ඩතාව නියෝජනය කරන්නේ සසප යි. සසප ට බැඳී එය මහජන විප්ලවවාදී පක්ෂයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමට උරදෙන ලෙස මෙහි සිටින සෑම දෙනාගෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා."

සංවාදය අවසානයේදී තම අදහස් ප්‍රකාශ කරමින් කැලතිය විශ්ව විද්‍යාලයේ සිසුවෙකු මෙසේ පැවසීය:

"සැබැවින්ම මෙය බුද්ධිය කලඹන විභූතියක් සහ සාකච්ඡාවක්. මූලික වශයෙන් අවශ්‍ය වන්නේ දැවැන්ත සෙනගකට ආමන්ත්‍රනය කිරීම නොවෙයි. ආමන්ත්‍රනය කරන දෙයෙහි බුද්ධිමය ගැඹුරයි. ඉතිහාසය පිලිබඳ, මට තිබූ බොහෝ ව්‍යාකූල තැන් මෙහිදී මට පැහැදිලි කරගන්න හැකිවුණා. මෙවන් වැඩ සටහන් තවතවත් සංවිධානය කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින අතරේ ඉදිරියේදී ඔබේ සංවිධානය සමග සම්පව කටයුතු කිරීමට මා සූදානම් බව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි."

අවසානයේ දී සසප පොත් මේසය වටා රොක් වූ ඔවුහු මාක්ස්වාදී පොත්පත් ද, රුසියානු විප්ලවය අධ්‍යයනය කල යුත්තේ මන් ද? හා රුසියානු විප්ලවයේ ශත සංවත්සරය 1917-2017 යන මැයෙන් ලෝසවෙඅ හි පල කල ඩේවිඩ් නෝර්න්ගේ ලිපි ද ඇතුලත් ගොනුවේ පිටපත් 26 ක් ද මිල දී ගත්හ. මරුහි-සුසුකි කම්කරුවන් නිදහස්කර ගැනීමේ පෙත්සමට 30 කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් අත්සන් තැබූහ.